

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Humilitas, n. 21

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](#)

Bonavent.

ex Bonaventura in speculo capite 4. Ex quo, inquit, Maria Virgo de Spiritu sancto diuina est prole secundaria, nequaquam virginitas ejus tali ex prole est utilata, sed mirabiliter est in tantum prole glorifica: nam in prole approbata, in prole consecrata, in prole nobilitata, in prole dux ta & dotata & consignata & confirmata est sua virginitas o Maria hæc Bonaventura & Ildfonius sermones de Assumptione, agens de D ipara. Et sicut, inquit, de altera Maria dictum est, ista optimam partem eligit, quia prima omnium seminarum Deo virginitatem obtulit, & idcirco promeruit, ut Dei filius Angelus nunciente ex ea corpus nostra redemptionis susiceret. sic ille.

Luc. 1.

HUMILITAS DE IPARE.

27

Marie his

mib. 24

Bernard.

Lud. 1.

Ambros.

Basilii

Bernard.

S. Thom.

Gregorius.

Humilitas

Deipara

per Nardum

Significatur.

Cant. 1.

Rupertus.

Bernard.

Plinius.

Cant. 1.

Rupertus.

Virginitas Deipara proxime adnectenda est eius humilitas. harum enim virtutum, inquit Bernardus homilia 1. super missis est, pulchra est permissio: nec mediocriter Deo placet illa anima, in qua & humilitas commendat virginitatem, & virginitas exornat humilitatem: sed quæta putas veneratione esse digna, in qua humilitatem exaltat facilius. & parsus consecrat virginitatem? sic ille. Debet enim, inquit Ambrosius libro 2. in Lucam ut quando castior Virgo tamè sit humilior. Et latè humilitas reliquis virtutibus in primis est necessaria, cùm ex Basilio cap. 5. constitutionum thelauras sit seorsim omnium virtutum, & ex Bernardo sermone 1. de natali, & D. Thomas 2. quæst. 161. au. 5. ad secundum, fundamenta sit, atque eustos virtutum. Quæ enim, teste Gregorio homil. 7. in Euangelio humilitate congregat, quasi in vento puluerem portat: & unde aliquid ferre cernitur, inde deturus cœatur. At vero humilitatis virtus in Deipara maximè eluxit, & per Nardum fragrantissimam, quæ dum esset Rex in accubitu suo dedit odorem suum, ex Kuperio in Cant. & Bernardo sermone 8. de Assumptione significatur. Nardus enim frutex est teste Plinio libr. 12. h. stor. capit. 12. breui, nigra, fragilique rad., & odorem mittens, ita Deipara tamè in oculis suis exigua & abjecta, quæ de te ip'a Cant. 1. diebat. Nigrum, se formosum, humiliatam tamen eius odor, ex Kuperio in Cant. 1. Deum unum uellet auerba: velut suavis olor, qualis de nullo unquam usque ad ipsius spiravit, vel spirare possum facit, tantusq. fuit ut ad Deum in suo accubitu regaliter cœveremus, cumq. ad gremium Virginis per

Incarnationem traxerit.

Et certè suspicenda omnibus, atque immixtanda Deipara humilitas, eò magis emittat, quod pluribus, ac majoribus Dei domis præ omniis puris creaturis singulariter existit ex onata. Quod eleganter expendit Bernardo serm. 4. de Assumptione. Quanta, inquit, & cognita quam preiosa humilitatis virtus, cum rara præstatute cum innocentia tua, cum conscientia profusa abique delicto, immò cum tanta gratia plenitudine? Vnde tibi terra humilitas ò Beata! de Psalm. 44 gna planè, quam respiceret Dominus, cuius decorem oncupisceret Rex, cuius odore suum simo ab aeterno illo paternissimus atraheretur accubitu Audi Mariam in Euangelio, Respxi (inquit) humilitatem Ancilla sue: audi eandem in Epistola, Cùm esset Rex in accubitu suo Nardus mea deus odorem suum: Nardus quippe herba humili est, & pectus purgat, ut manifestum sit, humilitatem Nardi nomine designari: cuius odor: & decor inueniunt gratiam apud Deum. hactenus E. Nardus.

Idem sermone 42. in Cantica enarrans il- lud Cant. 1. Nardus mea deus odore in suum. Cant. Nardus, inquit, humili herba est. & calidana. Per Natura, per hanc non inconvenienter virtus humili: flagitatu accipitur, sed que sancti amoris vaporibus turba flagret: est enim humilitas, quam parit veritas. & in alijs est humili, quam charis usus format, & planuit, & format, & terminat. 45. Decor, inquit, anima ejus humili: infamias. Verum in eo, qui grauiter peccauit, & si a. Humilitas mandata, non tamè est admirationa humili: si a. cum quis innocentiam resinet. & nibilominus humili: cœnitatem jungit: nonne tu tibi videatur geminata: ximè lumen possidere decorum? Santa Maria sanctissima dandam non amisit. & humili: non caruit. & ideo concipiuit Rex decorum ius: quia humili: tem innocentia sociavit: merito admiranda cui sunt: ac amissia humili: non artuit, sed servata admisit. Idem hom. 4. super missis est:

Humiliter, inquit, respondet, ut sedes, gracia præpararetur. ecce Ancilla Domin. Quia est haec tam sublimis humilitas, quæ ceare non noui honoribus, infoldescere gloria nescit mater. Dei ergo sur. & Ancillam je nominauit Non medioter reuera humilitatis in signe, nec oblatia tantæ gloria, obliuisci humili: non magnum est esse humili: in oblatione: magna prorsus. & rara virtus humili: honorata hæc ille. & Damascenus orat. 1. de Nativitate: Hoc admiratur in Deipara: Animus inquit humili: in sublimibus contemplationibus. Ambrosius in cap. 6. Apocal. Rer.

¶ **S**eruela. Per hunc collam, inquit, scripebam bytumine, ac pice illorum, in qua positus est Moyses Infans (qui brachium figurabat) Beata Virgo Maria designata est, quia sapientia Dei, qui est filius Dei, beatam Mariam Virginem elegit, in cuius vtero hominem, cui per unitatem personae coniungetur formantur; Per bytum autem, quod ab aqua soluit non potest virginiam esse beatam Mariz, quia nullo xsttu carnali violari potuit, intelligere possumus, per piecum autem, quia custos est bytumini, humilitatem custodem exteriorum virium, de qua ipsa loquitur dicens: quia reflexit humiliatem ancillis sua, ecce enim ex hoc beatam me aident omnes generationes; sic Ambrosius.

Humilitas 22. Hanc humilitatem virtutem Deipara a deo dilexit, & coluit, ut eam non tantum laudibus in suo Canticu mirificè exuleret Dei potentiam praedicando, quæ superbos deprimit, & exaltat humiles; verum etiam in cunctis suis actionibus singulari quadam ratione eius specimen nobis dederit præclarissimum. Ita ut haec virtus ei peculiariiter tribuatur: quia Cant. 1: ex persona Virg. dicitur. *Nardus mea dedit odorem;* quia humilitas per nardum significata, peculiari ratione est sua. quocirca B. Mechtildis in lib. 5 suarum reuel. prima, inquit, *virtus, in qua Virgo nata,* & infans se singulariter exercuit fuit humiliata quanta modestia de se sentiebat, ut cum tot gratus haberet, nullatenus se prestat, nec anteponatur sibi.

Humilitas Ceterum hoc ipsum nonnullas Deiparæ Deiparin actiones expendendo ostendamus. In primis vero illuc in matrem Dei esset electa, se Ancillam Ecce An. Domini vocat; quod expensum Bonaventura. Da. in speculo cap. 40 mira, inquit, & profundissimi humilias Marie. Ecce Mariam Archangelus Bonaventura alloquitur, *Maria gracia plena dicitur;* supernus Spiritus sancti promittitur. In matrem Domini assumitur: iam omnibus creaturis aneipotiorum. Domina eccl. Quo terra efficiuntur sed in his omnibus nostra humilitate deprimitur dicens: Ecce Ancilla Domini, si Bonaventura & Ambrosius lib. 2 in Lucam, in hac verba: Vide, inquit, humilitatem, vide denotionem Ancillam se dicit Domini, quia mater eligitur, nec repenitio exalta ta promiso est, simus Ancillam dicendo, nullam sibi prærogationem: una grana veniuntur, quia faciat quod subteret, & non enim, humilis partitura humiliatum nebulum etiam ipsa præferre: I. Antonius & S. Antoninus 3. post. 11. 3 cap. 3. § 2. hæc legatio eadem Deipara veiba tractans, docet alios humiliatas: dalessos lamelis demissis de leuicuro, ad hanc

tamen Deipara humilitatem nequaquam per se Deipara uenisse: Non simus, inquit, humiliatae, ut se esse in hoc Abraham dicentes, sum puluis. & cito, Aut ob militare aies, ventus est vita mea, vel Dassia protestans horum quod est et canis mortuus, & unus pulix puer Ba. & postea quod fagus est esse laevitatem vocem. N. m. Genes. 18. hi omnes dixerunt: quod erat? & non minime, i. e. 7. Hæc autem mulier misera, quam fu, quan. u. as. 1 Reg. 2. & stanti inter se reginae cœlorum, uictima angelorum, Ioan. 2. & mater Domini ab ancilla Domini, veritatem tamen dixit: quia & mater & ancilla erat hæc si: hæc S. Antoninus Et tandem cum poterit Humilitas titulus illis gloriosis vere, & abique rata gloriæ in uita nostra esse appellare, maluit tamen oculos figere in id, quod erat humilius, ex quo gloriosi nihil secundum Dec. que magis grata est effecta. Nec telum dum verba in hac respondente Deipara humilitas clausa, humiliata, quod Domini Ancillam se appellavit: vi. 1. um Luc. 6. etiam in ipso contentum, atque obedientia condem humilitatis, præfondit fibram patet. Cum enim Gabriel Archangelus legatum Dei agret, cuius nomine totum negotium transfigebat: poterit Virgo beatissima eidem respondere. Etiam nichil secundum verum Domini, cuius ancillatib[us] fuerat protesta. Verum ipsa Dei Genitrix mox futura: atque adeo Angelorum Domini a Regis, quo i. e. magis ipsitiam Angelum demiseret, nobisque exemplum ab solitissima obedientia paendi nostram Deo, sed honoris etiam Dei nomine præcipienti, præberet, maluit dicere: Etiam nichil secundum verbum tuum.

23. Deinde quemadmodum magianimatas fidei, quia le Dei genitricem mox futuram credidit, nihil de tanta humilitate, quæ se exiguam Dei reputabat. Ante calam, detrahit, quod supra dicebamus ex Bernardo, ita ex eadem humilitate cum filium Deiram conceperet, Deo plena ad visitandam sanctam Eustathie, cognatam suam festinavit, de quo Ambrosius libro 2. in Lucam: Dicite, inquit, muliere: humiliatum Maria, superior venit ad inferiorem, ut inferior admittatur: nec solum venit sed prius salutatur. & libro 2. de Virginibus. Hic maior, inquit, factus est, obi se à Deo agnoscat electam, & statim ad cogitationem suam in montana processione virgo ut exemplo crearet quia iam creauerat oraculo: beatæ enim, inquit, quæ credidit, & tribus cum Elisabet mensibus manebat. Tantum in intervallo temporis non fides queritur, sed peccata exhibetur, sic Ambrosius. Et Bernardus, serm. Sigillū magnū: Maria, inquit, sibi uictus